

95-åring minns när koleran gick

Förre skogsarbetaren Jakob Jonsson från Bortan, Gunnarskog, fyllde den 1 februari 95 år och blev hjärtligt hyllad av släktingar och av vårdhemmets föreståndarinna, personal och pensionärer. En hel mängd blommor och andra presenter jämte telegram anlände under dagens lopp till vårdhemmet, där jubilarer sedan något år vistas. Några av hans barn hade dukat kaffebordet för samtilga pensionärer och stämningen var den allra bästa.

Om 95-åringen, som är »gammal till åren men ung till själen», vore mycket berömvärdt att säga. Trots ett liv i strävsamhet och försakelse har hans ljusa och lätt humoristiska syn på livet bestått och kanske har man där förklaringen till att åren passerat honom relativt oförmärkt.

Han är en utmärkt berättare med ett minne, som inte sviker ens i detaljerna från längesedan

timade händelser. Friskt och levande som om det skett i går berättar han om händelser från sin barn- och ungdom. Han minns t. ex. när koleran gick i Gunnarskog omkring år 1865, hur stugorna avfolkades undan för undan och hur folk drack brännvin och rökte kamfer för att inte drabbas av den hemska sjukdomen. Men han berättar också om skräckfyllda barndomsnätter, när vargarna tjöt under en stjärngnistrande himmel och hur han själv som 6-åring sprang över en kvällsmörk mo med gråbenen tjutande runt omkring.

Jakob Jonssons liv har bestått av arbete och åter arbete. Under ungdomsårens vandringsår arbetade han i Norrlands och Norges skogar under många vintrar och på sågverken vid norrlandskusten om somrarna. Sedan han gift sig och slagit sig till ro, arbetade han åt Billeruds AB och slutade först som 83-årig, då han sysslade med flottningsarbete.

Det var alltså väl använda år, som den första februari firades på vårdhemmet i Gunnarskog.

(ob)